

בס"ד ג' אייר ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 19:03
 צאת השבת - 19:54
 רבנו תם - 20:45
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 717
 @ ביום שני - יום הזכרון לחללי מערכות ישראל.
 @ ביום שלישי - יום העצמאות. (דחוי)
 @ ביום שלישי "ברכת הלבנה" בערב.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

השבת יח' לעומר
 פרקי אבות - פרק ב'

פרשת אמור

פפטידון: יוזכחנים חלויים
 (יחזקאל מד')

מענייני הפרשה:

- ↔ דינים הנובעים מקדושת הכהנים.
- ↔ פסולי חיתון של הכהנים.
- ↔ פסולי מומים המקריבים.
- ↔ טהרת מקריבי הקורבנות.
- ↔ אוכלי הקורבנות.
- ↔ המועדים וחגי ישראל.
- ↔ דיני המנורה ולחם הפנים.
- ↔ מעשה המגדף ועונשו.

"אמור אל הכהנים" (כ"א א')
 אין בכונתנו לומר שהכהנים הם בני אהרון, אלא "אמור אל הכהנים" את ענין בני אהרון היינו נדב ואביהוא שאביהם ואחיהם לא נתעסקו בהם אלא זרים ועל ידי זה הם יקבלו את המצווה של "לנפש לא יטמא בעמיו". שאר מתי ישראל יכולים להיות מטופלים על ידי קרוביהם ולא על ידי הכהנים. (מים עמוקים)

"והוא אשה בבתוליה יקח" (כ"א י"ג)
 אומר החיד"א: מכאן רמז למה שאמרנו חז"ל בין י"ח לחופה. ובכל זמן הדבר אמור. שהרי כתיב "והוא" - בגימטריא: 18 וכן ראשי תיבות וסופי תיבות של: **והוא אשה בבתוליה יקח** - בגימטריא: 19, בהיותו קודם עשרים. דבר זה שייך בכל הזמנים ולכן ראשי תיבות וסופי תיבות הם בהפרש גימטריא שנה.

"וכי תזבחו זבחה תודה ליה" (כ"ב כ"ט)
 בא לרמז על התפילה שיזהר האדם להתפלל כל תפילה בזמנה לפי שהתפילה במקום הקורבן. וכמו הקורבן ברצון, כך התפילה בלב שלם. וכמו הקורבן עבר זמנו בטל קורבנו, כך התפילה. ולא תותירו ממנו עד בוקר, שלא לסמוך על תפילה נוספת סמוכה אם שכח תפילה אחת. ושיהיה מעוטף בציצית ותפילין כי: ושמתם מצוותי, מצותי - ר"ת: מעוטרים ציצית ותפילין יחדיו. ושהתפילה תהיה בציבור, ונקדשתי בתוך בני ישראל. (תולדות אברהם)

"ויקדשתי בתוך בני ישראל" (כב, לב)
 מכאן לומדים שאין היחיד אומר "קדושה" - כל דבר שבקדושה לא יהא ללא פחות מעשרה.
 על מאמר חז"ל זה היה אומר ר' משה ליב מסאסוב: ראה מה רב ערכו של כל יחיד ויחיד בישראל. שהרי **תשעה גאונים וצדיקים** בעלי תורה ויראה אין אתה יכול אתה יכול להרכיב מהם "מנין" לתפילה בציבור. ואילו **עשרה יהודים פשוטים** יושבי קרנות ועמי ארצות, מצטרפים לעריכת תפילה בציבור.

פִּנְת הַגִּבִּים וְהַפְּתוּגִים
קנה לב פלוני = גרם לפלוני שיאהב אותו.
דוגמה: המרצה קנה את לב התלמידים, את לב המורים ואת לב המנהלת בדבריו הנאים.
מקור: ושומע תוכחת קונה לב [משלי טו לב]. (ניבונכו)

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
הסירו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם" (כב-לב)
 מיד לאחר זה נאמרה מצוות המועדים: "אשר תקראו אותם מקראי קדש" - כי הודות לזה שבני ישראל הינם קדושים בעצם מהותם, שהיקנה להם ה' יתברך את כח הקדושה, מסוגלים הם לקדש את המועדים ולהשפיע קדושה על הימים שבית דין קובעים אותם ליום טוב... (חידושי הר"ם ז"ל).

ונקדשתי - מסור עצמך וקדש את שמי וכשהוא מוסר עצמו ימסור עצמו על מנת למות, שכל המוסר עצמו על מנת הנס אין עושים לו נס (רש"י).

למה פירש רש"י טעמו של דבר, לפי שאין עושים לו נס, ולא אמר פשוט - משום שצריך למסור את הנפש לשם שמים?

ברם, אליבא דאמת הלא על ידי נס מתקדש שם שמים, ואם כן הרי יתכן אמנם שהוא מתכוין לשם שמים, כי יתרחש נס על מנת שזה יגרום לקידוש ה' - על כן היה צורך להזהיר על כך, שלא לכוין אפילו כוונה כזאת, משום שאם מוסר אדם נפשו על מנת שיתרחש נס - אין עושים לו נס ואיננו משיג המטרה, אם כן הרי מוטב אם יעשה זאת פשוט לשם שמים, כי אז עלול גם להתרחש נס ויתקדש שם שמים... (שפת אמת).

"בניד כשתלי זתים" - חינוך
ביקורת פוגעת בביטחון העצמי

טעות רווחת של הרבה הורים היא לחשוב שהדרך היחידה של ילד ללמוד מכישלון היא אם נדגיש את הטעות שגרמה לו להיכשל. זאת הסיבה שרבים מאיתנו מוצאים את עצמנו מבקרים, מטיפים מוסר ומראים לילד את כל הטעויות שהוא עשה. אנחנו מאמינים שהתפקיד שלנו הוא להסביר את הטעויות לילד כדי שילמד.

כאן אנחנו מפספסים. דווקא בשלב שהילד שלנו מרגיש בשפל לאור אי ההצלחה, הדבר האחרון שהוא צריך הוא שידגישו לו את הטעויות. הוא מרגיש שאנחנו משקפים לו את החולשות והטעויות שלו ולמעשה מחלישים אותו עוד יותר. הביקורת שמה תחת אור הזרקורים את מה שעשה לא נכון ולא זוטנת לו לגייס את הכוח להתרומם ולהמשיך. בדרך הזאת נזכיר להם את הכוחות והכישורים שלהם ונלווה אותם בפיתוח מיומנות ההתבוננות בכישלון והלמידה ממנו.

אם נזכיר לו שהצלחה מגיעה רק אחרי התנסויות שונות ומגוונות שחלקן הם גם כישלונות, זה יעזור לו לפתח ולהפנים את אותה יכולת חשובה למען הצלחה בחייו, היכולת להתרומם מכישלון ולהמשיך לכיוון ההצלחה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לפנחס ושירה יעקובי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
 זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, אושר וחיים טובים ויתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. להבדיל לעיני רבקה בת שמואל ופרי ז"ל

התורה והמצוה ל"אמאכת התורה"
 בעירנו יבנה בית הכנסת **"ראש יוסף"** ו"מעייני יצחק" ולר' **בנימין ישראל** הי"ו על הכנסת האורחים בבין הזמנים לכל עמלי התורה. על המילגות המכובדות והסיוע והעזרה לבחורי הישיבות. יהי"ר שיזכו עוד להגדיל תורה ולהאדירה. **בברכת יישר כח - בני התורה, יבנה**

רפואה שלימה
לשישינה בת הורגיאן
לאיריס בת שושנה
לנסיים בן הורגיאן
 הקב"ה ישלח להם מזור ומרפא. שיזכו לשנים רבות טובות ונעימות ויצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם ויתגשמו כל משאלותם לטובה.

מרכות ואחיות לפנחס
לאייריק וליאה באבאי הי"ו
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. יתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה נחת ושלווה **לבאבאי וגולשן באבאי הי"ו לאיריס נאמני מנב"ת**

מרכות ואחיות לפנחס
לדניאל ורחלי רוקח הי"ו
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. יתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה נחת ושלווה **למרדכי ורותי גוזלן הי"ו למשה ויונית רוקח הי"ו**

רפואה שלימה
ליוסף כרמי
 בן רחל הי"ו
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **דלה מנב"ת**

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יצ"ב"
 משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של **הראשון לציון** הרה"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

מרכות ואחיות לפנחס
לעטיאל וזילה נאמן הי"ו
 להולדת התאומים נ"י
 יה"ר שיעלו במעלות התורה והיראה ויצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם. יתברכו ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה נחת ושלווה **למרדכי ורחל נאמן הי"ו לרפאל ומרים ברוכים הי"ו**

לע"י הצנועה והענוה **רבקה יעקובי ז"ל** בת שמואל ופרי ז"ל האזכרה ביום שני ה' אייר. 18:45 עליה לבית העלמין מנחה וברכות בעזרא הסופר

במלאת 11 חודש לפטירת הענוה והצנועה **אשרי ישראל** בת חוראמן וחיים ז"ל תתקיים **אזכרה ביום רביעי ז'** אייר תשע"ד 17:30 - עליה לבית העלמין. 18:30 - מנחה, דברי תורה ערבית וסעודת מצוה בבית הכנסת **עזרא הסופר**.

מרכות ואחיות לפנחס
למשה ואבישׁ איצקוביץ הי"ו
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. יתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה **לשלמה וציפי איצקוביץ הי"ו לשמואל ויהודית דנינו הי"ו** שיררו נחת מכל יוצאי חלציהם

רפואה שלימה
לזולשן באבאי
 בת מרים מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה **באבאי הי"ו**

מרכות ואחיות לפנחס
לעטיה ושי יעקובי הי"ו
 להולדת הבן נ"י
 יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. יתברך ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה **לפנחס ושרה יעקובי הי"ו לעזרא וחנה שרעבי הי"ו** שיררו נחת מיוצאי חלציהם

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

רבו עובדיה יוסף בן גורגיה וצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

רבו עובדיה יוסף בן גורגיה וצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

רם-שלמה רפאל כהן-זדה בן זליכה יואל פארג' בן פרחה הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת רחל עמרני בת זליכה מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לאוי בת רבקה מנב"ת יעל לריאן בת רחל מנב"ת

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני חי בן אירן הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות כבוד רבו ותלמידי חכמים

א. דין תלמיד חכם נוהג גם בזמן הזה לרוב העניינים, ולכן גם בזמן הזה הרואה תלמיד חכם גדול, המופלג בתורה וביראת ה' ומורה הוראות בישראל, יש לברך עליו בשם ומלכות "שחלק מחכמתו ליראיו". וחייב אדם בכבוד רבו ויראתו יותר משל אביו. ומצות עשה לקום מפני כל חכם, אפי' אינו זקן, ואפי' אינו רבו. [יחווה דעת ח"ד סי' טז. וחי"ה סי' סא].

ב. תלמיד חכם שמחל על כבודו, כבודו מחול. בין שהוא גדול הדור, בין שהוא סתם חכם, תורה דיליה היא, ויכול למחול. אבל על בזיונו אינו רשאי למחול.

ג. מותר לבקש מתלמיד חכם לגמול לו חסד, להושיט לו איזה חפץ, או למסור לחבירו איזה חפץ, וכיוצא בזה. ובלבד שלא יגרום לו בכך לביטול תורה.

ד. תלמיד חכם שיודע לנגן בכינור, וכדומה, יש אומרים שמותר לו לנגן ולתופף לפני חתן וכלה, הן בהליכתן לחופה, והן במשתה של מצוה, ואין בזה משום איסור לבזות את עצמו מפני כבוד תורתו. שבכל עניני מצוה, אין בזה משום ביזוי כבוד התורה, וכמו שראינו כמה מחכמי ישראל שהיו עושים סוכתם ברבים לפני חג הסוכות. ויש אומרים שאם הדבר יגרום לזלזול בתלמידי חכמים, אין להקל בזה. ויעשה שאלת חכם. ועל כל פנים תלמיד חכם שיודע לעשות מלאכה, או לעסוק במשא ומתן, יש ליעץ לו ללמוד תורה כל היום, ולקבל משכורת מהכולל או מהשיבה, או ממחזיק פרטי, שזה עדיף יותר, לאין ערוך, מאשר לעסוק במלאכה או משא ומתן, וללמוד כמה שעות ביום. ואף אם המשכורת מספיקה לו בדוחק, כבר הבטיחו חז"ל, שכל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר. והבוטח בה' חסד יסובבנו. [יביע אומר חלק ז' חלק יורה דעה סימן יז].

ה. תלמיד חבר מותר מדינא לקרוא לרבו שאין רוב חכמתו הימנו "בשמו", בלי תואר "הרב פלוני", ומכל מקום בזמן הזה שסתם תלמיד חכם נקרא בתואר "רב" ונתרבו התוארים מאד, אין לתלמיד חבר לקרוא לרבו בשמו בלי שום תואר, ואפילו שלא בפניו. [יבי"א חלק א' חלק יורה דעה סימן יח].

ו. מותר לקרוא לרבו המובהק שלא בפניו "הרב פלוני" או "חכם פלוני". ומכל מקום יש להחמיר בפניו ולקראו בתואר הרב "רבי" פלוני, לקבל מרותו ורבותו עליו, שהרי אפילו בתואר "רבי", רבו הפוסקים המחמירים בפניו. [יביע אומר חלק א' חיו"ד סימן יח אות י"ב].

ז. מותר לקרוא לרבו בשם המשפחה, וכן לרבנים מפורסמים, כגון הרב אזולאי, (על מרן החידי"א), והרב אלגאזי (על המהרי"ט אלגאזי), וכיוצא בזה. [יבי"א חלק א' חיו"ד סימן יח].
ח. הקם מפני זקן, או מפני תלמיד חכם, צריך לעמוד על עמדו לכבודם כל זמן שהזקן או התלמיד חכם עומד, או עד לאחר שעבר מכנגד פניו ד' אמות.

ט. היושב באוטובוס ונכנס תלמיד חכם או זקן, והגיע סמוך אליו, תוך ד' אמותיו (כשני מטר) והוצרך לעמוד בפניו כפי הדין, והחכם או הזקן נשארו עומדים תוך ד' אמותיו, מאחר ואין מקום פנוי באוטובוס, צריך לתת לו את מקומו לשבת, ואינו רשאי לשבת כל זמן שהתלמיד חכם או הזקן נשארים עומדים. (ובאביו וברבו חייב לעמוד כמלא עיניו). ואם הוא חולה או נכה ח"ו שאינו יכול לעמוד באוטובוס, אנוס רחמנא פטריה. [יחווה דעת חלק ג' סימן עא עמוד רכו].

י. נאמר בתורה מפני שיבה תקום והדרת פני זקן. ופירשו חז"ל, "שיבה" זה שהוא זקן בשנים, וכמו ששינו במשנה: "בן שבעים לשיבה". "זקן" זה שקנה חכמה, דהיינו תלמיד חכם, שאפילו הוא צעיר חייבים לקום קימה, מלא קומה, כדי להדר את פניו. והיא מצות עשה מן התורה.

(ילקוט יוסף סימן רמ"ב רמ"ד)

"מכל מלמד" השכלחני..."

כח הדיבור - פרשת אמור

"אמור אל הכהנים... אמור רש"י להזהיר גדולים על הקטנים. מהי אותה אזהרה? לנפש לא יטמא בעמיו. ישנה הקבלה גם לדברי רש"י לגבי הפסוק על "כח הדיבור". ידוע שאפילו מחשבה אסורה, קל וחומר דיבור לשון הרע ורכילות. לפי דברי רש"י העוון של לשון הרע ורכילות כל כך חמור שתמיד הגדולים יזהירו הקטנים שלא יכשלו. לגבי הכהן שיכול להטמא לשבעה מקרוביו, נלמד אולי מהפרשה שאיסור לשון הרע הוא רק לגבי כל העם ולשבעה הקרובים מותר לדבר. על זה מזהיר דוד המלך ע"ה "תדבר באמך בן אחיך תתן דופי", לפיכך האיסור כולל הקרובים. "ולא יחללו שם אלוהיהם..." הפרשה מתחילה מהכהנים ומהגדולים עד הקטנים. ככל שאדם גדול ברוחניות חילול השם אצלו יותר גדול. הפרשה מדברת על הדרגה הגבוהה ביותר בעם ישראל. ומדוע? להזהיר גדולים על הקטנים בכל. והרבה הקבלות ישנם לגבי "כח הדיבור". "קדוש יהיה לך..." אמר רש"י נהוג בו בקדושה, לפתוח ראשון בכל דבר ולברך ראשון בסעודה. אחד הדברים שמסמנים את האדם כקדוש וברכותיו ותפילותיו מתקבלות הוא "כח הדיבור" שבו משתמש האדם. והראיה בפסוק "דבר אל אהרון לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב..." הפשט זהו מום גופני, לעניות דעתי זה שאנו מסתכלים על פגמו של האחר ומשם הדרך ללשון הרע קצרה ולא נוכל להקריב דהיינו להתפלל, כי אמרנו מום בו. "איש אשר יגע בכל שרץ...וטמאה עד הערב ונבלה וטרפה לא יאכל...ושמרו את משמרתם..." נשים לב, בתחילה האדם רק נוגע בשרץ ולאחר מכן אוכל נבלה וטרפה. לכן מזהירה התורה "ושמרו את משמרתם" כמו שכתוב בתהלים "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב". שזכה לעמוד תמיד על המשמר. (מעבדכם הנאמן א.ש.).

רפואה אלטרנטיבית

האבוקדו

האבוקדו עשיר מאוד באשלגן ודל בנתרן, ובכך מתאים לבעלי נטייה למחלות לב, כולסטרול וטריגליצרידים. יש בו ברזל, סידן, מגנזיום ומעט ויטמין C. אבוקדו ממוצע מכליל 223 קלוריות ל-100 גרם. כל אלה הופכים אותו לפרי בעל ערך תזונתי גבוה ביותר, לכן רצוי לשלבו בתפריט היומי. האבוקדו הוא הפרי היחיד המכיל שמן (חוץ מזיתים ואגוזים).

באבוקדו מקולף או חתוך מתחיל תהליך החמצון, ולכן יש לחתוך אותו בסמוך לזמן השימוש, או לחלופין למרוח אותו במיץ לימון או בחומץ, בכדי להימנע מתהליך זה.

טיפ נוסף: בקניית אבוקדו או בקטיפתו יש להעדיף את אלו שעדיין מחוברים לחלק מענף העץ. הדבר מונע את ריקבונם.

" ואבותינו סיפרו לנו "

חומש עם רש"י

זמן קצר לאחר ששקעו ענני האפר על אדמת אירופה המדוממת, חודשים מועטים לאחר שחלק מן הצוררים, תעשייני מכוונת ההשמדה הנאצית, נלכדו בידי חיילי בנות הברית, הצליח הנער עזריאל מנסבך - אוד מוצל מאש - לעלות על מעבורת קטנה בצרפת, שפניה לבריטניה.

הניצול בן ה-14 היה כה שדוף, עד שצלעותיו ניכרו היטב כסכינים חדות מבעד לחולצתו האפורה והבלויה. הוא הותיר הרחק מאחור, במחנות ההשמדה של פולין, הורים, אחים, אחיות ודודים ללא זכר, ללא שארית.

עזריאל התיישב על סיפון המעבורת רעב ועייף, אך עם עיניים דולקות עם תקווה גדולה שיש לכל יהודי באשר הוא, העומד בפני ניסיון של אמונה ויכול לו.

עזריאל החליט לעבור לבריטניה לא מתוך שיקול דעת, כי לאיזה שיקול דעת ניתן לצפות מילד שנוף ילדותו בחמש השנים האחרונות היה מורכב ממוות, רעב, מכות, וסחיבת גופתו מתאי הגזים למשרפות.

לבו נשאו אל האי הבריטי, האפור, הגשום, הבלתי מחייך כי ידיה הרחמניות של ההשגחה העליונה ניוטו אותו מתוך חשבון עלום, שלעולם לא נדע ולא נבין.

עזריאל הצעיר הגיע ללונדון עוד יותר עייף ועוד יותר רעב, אך לא פשט ידו לקבץ נדבות.

"אני בן של מלך, נסיכו של מלך העולם, עברתי נסיונות עצומים של השפלות נוראיות, ומי שהצילני מהתופת בוודאי ביאני לחוף מבטחים עם מיטה נעימה וארוחה חמה".

דוד המלך העיד על רגליו, כי הן נושאות אותו אל בית המדרש למרות שהתכוון להגיע לארמונו לעסוק בענייני המלוכה. נו, ולאן נושאות אותו רגליו של היתום עזריאל? אל דלת עץ ומעליה שלט פח מחליד: "ישיבת תורת משה".

הוא דופק באצבע רזה על הדלת פעם, פעמיים ושלוש. איש עבדקן בעל הדרת פנים ועיניים מלטפות פותח את הדלת ומאיר פניו אל היתום. "כך ילדי".

"באתי ללמוד תורה כאן בישיבה. האם תקבלו אותי?" ראש הישיבה הרב שמואל שפיגל חיך אליו בפנים מאירות:

"למה לא, רק ספר לי בבקשה מה כבר הספקת ללמוד, מה אתה יודע?". בגאווה בלתי מוסתרת סיפר עזריאל היתום "אני יודע חומש עם רש"י".

ראש הישיבה הכניסו פנימה והגיש לפניו פת לחם, אומצת בשר, ירקות וכוס מים גדולה. עזריאל נטל ידיו, ברך והחל לאכול. הוא ידע שיהודי לא טורף. יהודי אוכל באצילות, ללא רעבתנות. תוך דקותיים הוא בלע את המזון ונרגע.

ראש הישיבה הרב שפיגל ליטף את לחיו של הנער ואמר: "יקירי, בני האהוב, צר לי אך כאן בישיבתנו לומדים בחורים קצת יותר גדולים ממך. זו לא ישיבה מתאימה עבורך. אם תרצה אשלח אותך לישיבה מתאימה, לכאלה שיודעים בינתיים רק חומש עם רש"י".

עזריאל הקטן, שעל גבו ועל נפשו צלקות ושריטות ובלבו פצעני ענק, שאף אויר לריאותיו ואמר: "כבוד הרב, לבי אומר לי שכאן מקומי, איתך ועם תלמידיך. אם אספר לך רק פיסה קטנה ממשכת חיי בחמש השנים האחרונות, לא תוכל לומר לי "לא". כאן מקומי. מכאן, בבקשה ממך, מכאן אני רוצה לצמוח ולגדול ולפרוח עם החומש ועם רש"י ועד לפסגות הכי גדולות. אנא!". ראש הישיבה הביט לתוך עומק עיניו של עזריאל, וגילה שם פנינים של טוב לב ורצון עז. הוא לא היה מסוגל לדחות את עזריאל.

"בסדר", אמר "אבל אני מטיל על כתפך הקטנות אך החזקות את המשימה למצוא לעצמך חברותא שתוכל לקדם אותך בלימוד התורה, והאמן לי שזה לא פשוט".

לאחר ברכת המזון התעשת עזריאל והשיב לרב שפיגל: "אמצא חברותא כבוד הרב, אולי אפילו יותר מאחת". הרב שפיגל הוביל את הנער לחדר קטן ובו שתי מיטות.

"זה חדרך. בקומה השניה בית המדרש. מחר בבוקר אמתין לך שם. לילה טוב".

למחרת בבוקר נכנס הנער עזריאל מנסבך לבית המדרש,

כשבידו שתי חתיכות קרטון קטנות ועליהם כתוב בדיו שחור "אני עזריאל מנסבך יודע בינתיים חומש עם רש"י, מבקש מתנדב שיהיה לי חברותא".

הוא הצמיד קרטון אחד על דלת הכניסה לבית המדרש, ואת חתיכת הקרטון השניה על הקיר הדרומי. אחר כך התיישב בפניו בית המדרש, פתח חומש "ויקרא" והחל לקרוא בו. מהר מאד התברר שרש"י לא כל כך מובן לו. הוא הבזיק מבט לעבר שלט הקרטון ועיניו מלאו דמע.

"ירבונו של עולם, אני מקווה שאני לא מטעה פה אף אחד, הם גאונים בגמרא ואני בקושי קורא... הוא השפיל את ראשו על שולחן העץ, והתייחד חרישית עם יגונו הפרטי, עם אבלו על הוריו ואחיו, עם עצבונו הצורב על חלל ידיעותיו בתורה. שערי דמעות - כידוע - לא ננעלו.

שלושה ימים היו תלויות המודעות של עזריאל, אך איש לא הגיב או לפחות התעניין. הוא לא רצה להטריד את ראש הישיבה. לפתע אזר אומץ, והחלטה חדשה ביצבה ממעינות חיותו. "אעבור מתלמיד לתלמיד ואבקש שילמדו איתי. אין ספק שמישהו יתנדב...".

הוא ניגב את עיניו, זקף את כתפיו הרזות, ייצב את ראשו והחל סובב לו בין עשרות התלמידים.

"שלום עליכם, שמי עזריאל מנסבך, אני תלמיד חדש בישיבה, בינתיים אני יודע רק חומש... (הוא חשש להגיד עם רש"י). אולי תסכים ללמוד איתי?".

הוא נע בין השולחנות, והבחורים שהיו שקועים בלימודם ובבניית עולמם התורני, לא יכלו להענות לבקשתו. חלילה, הם לא פגעו בו, הם היו עדינים, והבינו את רצונו ושאיפותיו, אבל הם הרגישו שהם לא מסוגלים להעטר לבקשתו.

הוא לא הבין מדוע הבחורים מסרבים ללמוד איתו.

בקצה בית המדרש הבחין בשני תלמידים כמעט מתקוטטים ביניהם, לומדים בריחא דאורייתא. הוא חשש מאד להתקרב לשני הצורבים הללו, שהיו שקועים עד צווארם באוהלה של תורה. "אבל נותרו רק הם..." הרהר, "אולי אחד מהם יסכים ללמוד איתי".

"אני עזריאל מנסבך... השניים השתתקו.

"אתה עזריאל? ברוך השם. קראנו את השלט שלך, ובאמת תכננו לשוחח איתך. אנו נשמח ללמוד איתך ונתחיל בחומש עם רש"י. השמים הם הגבול. שמי יוסף". "ושמי מנחם. ברוך הבא עזריאל, לבנו ושכלנו מוקדשים לך באהבה רבה".

מנחם ויוסף, שכבר אז היו משכמם ומעלה מונחים ושקועים בלימוד התורה, מצאו זמן ללמד את עזריאל, שאט אט התעלה על עצמו ועשה חיל בתלמודו.

עם הגיעו לפרקו נישא עזריאל והקים בית נאמן, אך עקב קשיי המחיה ולאחר שנועץ עם ראש הישיבה, פנה לעסקים. אנהנו שטיים על ספינת הזמן, האצה שבעים שנה קדימה. עזריאל - כיום - הוא גביר אדיר שעסקיו חובקים עולם וזו נדיבה טובה, ולזכותו רשומים מפעלי תורה עצומים ואחזקת תורה עד לאין חקר.

לא מכבר הוא הכניס ספר תורה לאחת הישיבות הקדושות בישראל, ונשא דברים. נציין כאן במשיכת קולמוס כי הגביר האדיר ר' עזריאל מנסבך איננו איש דברים ולא נושא נאומים, אשר על כן רבים וטובים נדרכו לשמוע את דבריו.

במילים קצרות הוא תיאר את מסכת חייו הנוראה בימי השואה, עד לימודיו בישיבה, ועסקיו. וכך סיים את דרשתו: "רציתי לספר לכם יקירי, רבנים, אברכים ובני תורה, כי מזה 70 שנה שאני עוקב אחרי השניים שמסרו נפשם עבור היתום

שבקושי ידע חומש עם רש"י, שניהם כיום שני גדולי תורה (וכאן נקב בשמותיהם, יוסף ומנחם עם שמות משפחותם) מרביצי תורה לאלפים. ואני רוצה לחזק אתכם אחי

האהובים, באהבת איש את אחיו, בהשפעה עד אין קץ של אהבת חיים לזולת. איש לרעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק. שנדע ונפנים כי מי שמוכן לעזור לזולתו ולחזקו בלימוד, זוכה לסייעתא דישמיא מופלאה, שתוביל אותו לגדלות

בתורה". על כל יהודי לעשר את זמנו למען הזולת וללמדו תורה. זה לא הפסד, זה רווח נקי. (קובי לוי, "העתונאי")